

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

16. Dies Augusti. Qui adoramus unum Patrem; quare non agnoscimus
unam Matrem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Augustus. *Tessera.* 639
actiones, ac dona Filiorum, videntur propria parentum: quia si illis filiis benefaciunt, à parentibus acceperunt, undè possunt benefacere. Sic Filius Dei nihil potest negare Matri: cui debet, quod sit homo. Deinde, cùm det omnia per Matrem, jam eadem opera dat omnia Matri. Atque ita cogit nos illam venerari, & ad eam in quavis necessitate recurrere, ut nobis succurrat, cùm per illam necesse sit cuncta à Filio impetrare. Sicut igitur Christus ab illa accepit esse naturale, hoc est naturam humanam: sic vult nos ab illa accipere esse supernaturale, hoc est, Gratiā Divinā: qua cùm simus adoptivi filii JESU: sumus & MARIÆ. Quid superest, quàm ut nos memores tanti beneficii, non simus immemores tanti debiti: sed si filii simus MARIÆ, faciamus opera MARIÆ: & sic tantis Parentibus pareamus: quod illis erit uberrima seges gaudii: quia
Gaudet uterque Parens, dum Filius est bene Parens.

16. DIES AUGUSTI.

Qui adoramus unum Patrem; quare non agnoscimus unam Matrem? *S. Augustinus serm. de gestis cum Emerito.*

Adoratio. I. **U**T agnoscant omnes unam Matrem in terris: sicut adorant unum Patrem in cœlis; res est magis voti, quàm spei. Nos hinc de adorando uno Patre, compendio disceremus. Inter actus Religionis, primus, est Adoratio, quā homo supremam Dei Majestatem omni demissione veneratur; qui vocatur *latria*, & convenit soli;

foli Deo : & eam Anastasius Episcopus Theophrastus
leos, vocat (a) *Emphasim honoris*. Gemina porro
sunt Adorationis elementa : nostra vilitas ; Dei
gnitas. Ex illa nascitur profunda humilitas ; ex
suprema Numinis reverentia. Quanta sit hominis
infirmetas, hinc liquet, quod nihil tam proprium
sit rei creatæ, quam ipsum nihil ; quod minus
quam pulvis & cinis. Priusquam nos Deus procre-
ret, in nihilo fuimus : unde quis emicare in hunc
mundum suis opibus utique potuisset ? si frui
capimus, velut è cortina, monet pius Vates : (b) *Ipse
fecit nos, & non ipsi, nos*. Quidquid superstruxeris
alienum est, cœleste munus, Dei donum. Unde
gens oritur obligatio agnoscendæ summæ Dei
nos beneficentiæ. Jam, si oculos à nobis reflectamus
ad Autorem nostrum ; tanta est illius Majestas,
tam immensa amplitudo ; ut in illius consideratione
deficiat mens, & quasi vermiculi esse in terra videamur,
nihil audentes, nihil intelligentes. Vastus quidam
est omnium perfectionum oceanus, potentia
omnibus metuendæ, mirandæ sanctitatis, circumfusus
gloriâ. Omnia denique in eo sunt infinita. Ex his
duobus benè exploratis, nascitur illa reverentia, animique
dejectio ; in oculis Opificis Dei, cujus augustum
Numen, excellentiamque veneramus.

II. Rem adumbro fictâ similitudine. Fingamus
tabellæ pictæ ad exigui temporis intervallum, metem
rationem, usum sermonis tribui. Jam expolita,
quod illa ad beneficium agnoscendum, & honorandum
Opificem suum, loqueretur ? Tu ô Appelles ! Pater,
& Mater mihi es, Rex Dominus, & quid

(a) *In Syned. act. 4.* (b) *Psal. 99. 3.*

quid nominum excogitari potest, ad testandum ju-
 tiſſimum in me dominatum: dum me circumſpicio,
 nihil video, unde me ſuſpiciam; quia nihil invenio
 metum, nihil quod non perfectum ſit à te, & verè
 tuum. Si telam habeo, aut aliud materiæ genus; tu il-
 lam pecuniâ tuâ comparasti: ſi picturam: tu colore,
 umbram, & lumen adhibuiſti: & hæc tanta, tamque
 æterna rerum varietas, tuæ manus; & penicilli opifi-
 cium eſt: omnia denique ſunt à te. Ideò potes me ſi-
 ſi ſui latus, aut in profluentem abjicere un-
 tes: (b) ſi in flammam, aut in ſterquilinum. Si quis
 detruxeris, habet pulchritudinem meam: ſi exquiſitam omnium
 colorum temperationem: ſi collocationem omnium
 rerum decoram: non merita mea, ſed dona tua, in-
 ſtitutamque prædicaverit. Si fur mihi inſidietur: ſi
 noceant mures: ſi noxius humor, aliaque noceant;
 nec mihi ſunt manus, aut vis ulla, quâ me in pericula
 mear. Ideòque, te ſemper intueor, qui ſolus es mi-
 hi præſidium, & perſugium. Quid igitur reliquum
 eſt, quàm ut totum tuæ voluntati ſubjiciam, tuum
 imperium obſervem, adorem potentiſſimam tuam in-
 dominationem? Hæc, inquam, adumbratio eſt,
 rudis; & longè imperfectior, quàm ut rei digni-
 tatem poſſit attingere.

III. Intuere, ut te excites ad Dei adorationem,
 illud animatum in columna ſanctimonix ſimula-
 crum, Simeonem ſtylitem, qui ipſos octoginta an-
 nos columnæ inſtitit: nec alia tunc erat ejus occupa-
 tio, quàm vacare adorationibus per inclinationes
 continuas corporis ita profundas, ut viderentur à ca-
 pite ad pedes uſque perſtingere. Et fuit non nemo,
 qui inclinationes hæc cepit numerare: jamque ad

Part II.

SI

duo

duo millia , ducentas viginti quatuor numerus
 pervenerat, uno die , cum subeunte radio delat
 Tu opta non octoginta annos: verum octoginta
 culorum milliones , & integram insuper , si con
 queretur æternitatem : ut toto hoc tempore ter
 cari possis formidabili Dei Majestati per confirm
 adorationes corporis: quod nihil omnino sic ad
 ri dignum sit , atque immensum ejus Numen , Ne
 ergò, quantum pòtes, tantum te submitte coram
 coram quo submittitur omnis altitudo, dicens :
 intelligat mundus , quia agnosco me figmentum
 manuum tuarum : te verò, supremum animarum
 Principem , submississimam totius corporis reverentiam
 me ad pedes infinitæ Majestatis tuæ abjicio , te
 que hanc esse gloriam meam non modò summam
 sed solam, quod sim aliquid tui, & nihil mei : & tu
 ad te spectans, ut pendeam ex Te totus, & esse meum
 omni modo Tibi, ceu toti suo necesse habeat adorare
 rere. Illud quoque opto, ut producere vitam ad mor
 di usque interitum liceret, nec aliud in momenta
 gula vitæ meæ negotium foret, nisi per modum
 magii, & subjectionis clientelæ, tot omnis generis
 adorationes facere, quot radios spargit mundi or
 lus, Sol, orbi huic universo lucem impartiens, Sa
 dorando, quilibet exorabis, nisi vanus sit is, qui
 panxit :

Is facile exorat, suplex qui Numen adorat.

17. DIES AUGUSTI.

Qualis vis esse, dum Deum oras, talis semper es.

Sextus Pythagoricus in sententiis.